

Izhaja trikrat na teden v šestih izdajah, in sicer: vsak torek, četrtek in soboto, zjutrajje izdaje popoldne, večerne izdaje pa ob 3. uri popoldne, in stane z uredniškimi izrednimi prilogami ter s „Kazipotom“ ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 13 K 20 h, ali gl. 6-60
pol leta 6 „ 60 „ 3-30
četrt leta 3 „ 40 „ 1-70
Posamične številke stanejo 10 vid.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 11 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1-60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solaki ulici in Jellersitz v Nunaki ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra

SOČA

(Večerno izdanje.)

Uredništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 11.
Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.
Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu.

Oglaševanje in poslanice
se računajo po petih vrstah, vsa tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorice.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovansko knjižnico“, katere izhaja mesečno v snopiščih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vsakega 1 gl. 80 kr. — Oglasi v „Slov. knjižnici“ se računajo po 20 kr. petih vrsticah.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Bog in narod!

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Kdo je slepar?

Članek s tem vprašanjem na vrhu je priobčila „Gorica“ 28. maja. — Kdo je slepar? Moj Bog, kdo drugi, ako ne dr. Tuma in Gabršček! Čudno le, da ju ni djalo državno pravdnništvo pod ključ na nujno ovadbo dr. Gredolčiča! — Tudi v tem članku našteva „Gorica“ — tri dobre reči, ki naj bi „sapo zaperle“ nam pri „Soci“. Tako vsaj so se pohvalili, ko so naprej oznanili ta svoj odgovor. Čudno, da ga niso dali oklicati Binkoštno nedeljo tudi z vseh prižnic; morda bi ga bil sv. Duh — četudi le po vroči glavi dr. Žindri — kaj bolje razsvetlil. Tako pa je le dokaz klerikalne nevednosti, katero praznoto v glavi pa vredno nadomešča — zloba pete potence v plemeniti črni duši.

„Gorica“ je doživela tudi s tem člankom zopet le smolo, kajti vse tiste „tri dobre reči“ so — smešen dokaz člankarjeve nevednosti in zlobne lažljivosti. Pojdimo po vrsti (ne radi stvari, marveč v dokaz o moralni propalosti klerikalne bande):

„Gorica“ najprej pové, da prvi njen članek je prišel iz peresa nekega — dopisnika. No, pristavila naj bi bila še besede, . . . „kateri je dobil v „Slovencu“ že pred leti diplomu vrlega katoliškega zgodovinarja“. — Dalje opravičuje tega dopisnika, da: . . . „mu res ni bilo znano, da „Ljudska posojilnica“ v Ljubljani ni raiffeizenska pod postavo. . . “. Dobra je ta! Ni mu bilo znano! Krasen odgovor! Zakaj pa pisari take budalosti s tolikim pompom? Da temu slavnemu c. kr. dopisniku še marsikaj — ni znano, povemo in dokazemo takoj!

Člankar (— seveda vedno isti c. kr. dopisnik! —) pravi takoj na to, da „Ljudska posojilnica“ v Ljubljani pa je raiffeizenska po vsem svojem poslovanju! — Tu ga imate klerikalca! Ti ljudje imajo vedno prav, vedno so na vrhu kakor olje! Ko smo dokazali iz Sustersičevega „Letopisa“, da „Ljud. pos.“ ni in niti ne sme biti raiffeizenska, je splaval klerikalni člankar lepo na vrh s pobožno zadržitvijo, da je pa po poslovanju raiffeizenska! — Lejte šmenta, kako klerikalci znajo voditi za nos vse c. kr. oblasti in sam zakon. Dasi „Ljud. pos.“ niti ne sme biti

raiffeizenska „pod postavo“, je pa to v resnici vendarle! Ako bi mi trdili kaj podobnega o „Goriški ljud. pos.“, stavimo glavo, da bi imel dr. Tuma takoj novo tožbo na vratu zaradi jasnega kršenja zakona, češ, da je celo poslovanje popolnoma nasprotno pravilom in postavi! Dr. Žindri se kaj takega seveda ni bati! — Vidite, take otrobe veže to klerikalno dopisunče, seveda vselej z velepobožno željo, da bi trosilo o nasi stranki med narod lažljiva poročila!

Da je „Lj. p.“ nasproti „Gor. lj. p.“ res raiffeizenska, dokazuje v odstotkih o razmerju med prometom in dobičkom zadnjih 5 let. — Človek res ne ve več, ali bi se jezil ali smejal tej gorostasi zvičajnosti klerikalnega dopisunčka. Trebalo bi napisati poseben članek, v katerem bi dokazali, kako se promet lahko dela, kar se godi pri večjih zavodih, kakor je n. pr. „Ljudska posojilnica“. Recimo: 1. maja dobila hranilnih vlog 400.000 kron. Ne rabi jih takoj. Zato založi še isti dan drugod na obresti 380.000 kron; ergo promet enega samega dne 780.000. — Ali: denaren zavod je dobil 15. maja v eskompt 500.000 menic; oddal jih je še isti dan naprej v reeskompt vseh 500.000, naredil pri tem majhen dobiček, in imel le s tem v enem dnevu prometa 1 milijon. — Tako se trguje z denarjem, tako se dela tudi promet! — Seveda tega bi n. pr. dr. Francek Kosov ne mogel nikdar razumeti, kajli njemu je eskompt to-le: Gospodar zida hišo; na njo vzame posojilo in zida z njim novo hišo; to zopet obremeni in zida za dobljeni denar tretjo hišo in to nadaljuje do puloma, ko nima več ne hiš ne groša v žepu. S takimi možakarji bi bil seveda nemogoč vsak pameten razgovor! Ali predno „Gorica“ pošilja v svet take norosti raznih „dopisnikov“, naj vendar popraša v „Centrifugi“, saj so vsi pod eno streho, in se tam celo uči finančna veda v posebnih kurzihi! — Omeniti bi bilo le še toliko, da v letnem dobičku „G. lj. p.“ so vštete tudi vse obresti lastne glavnice, torej v l. 1900. od celih 168.800 kron. Ali to ve prav dobro tudi dopisnik „Gorice“, pa previdno molči, ker hoče — slepariti čitatele. Ta je prva!

Druga je pa ta-le:

V tem drugem članku je „dopisnik“ nekoliko predrugačil svoje prve trditve o hra-

tilnih vlogah drugih zavodov. Mi smo ga posteno okrcali, ker je segal celo do l. 1895. nazaj, izpisal 29 knjizic iz dobe šestih let ter hotel s tem dokazati, da so hranilne vloge padle lani v resnici najmanj še za 400.000 kron.

Mi smo mu odgovorili, da od vseh imenovanih knjizic iz l. 1900. je bila ena sama nekega denarnega zavoda, vse druge pa zasebnikov. — Ta katoliški možak je vso reč zdaj obrnil na splošno stanje hranilnih vlog in pravi, da knjizici št. 1965 in 1966 spadati tudi tje. — Morda! Toda te dve knjizici spadati v dobo pred l. 1900., ko je bil centrifugaš dr. Francek Kos glavni nadzorovalec posojilniškega poslovanja. Ta gospod Kos naj bi bil posodil svoj „notes“ (v katerem so skrbno zbrani vsi taki podatki za klerikalne zdražbarije) onemu c. kr. dopisniku, ki bi se o vsem tem sam prepričal. Tudi oni dve knjizici torej, ako bi bila tudi resnična ona trditve, ne moreta manjšati hranilnih vlog v l. 1900. in je torej ta opora brez sleherne vrednosti ter služi le v brezvestno in — kazni vredno hujskanje zoper ugleden denaren zavod! Zapomnite si to, g. c. kr. dopisnik!

Tretja pa je ta-le:

C. kr. zdražbar pravi, da je „G. lj. p.“ vabila hiše z denarjem „Mestne hranilnice“ v Ljubljani. — To je tretja pobožna zavijača! „Mestna hranilnica“ je dovolila „G. lj. p.“ na vknjizbo hiš odprtega kredita do 100.000 kron. S tem je naredila „G. lj. p.“ lep dobiček, ker ima v slučaju potrebe 100.000 kron najcenejšega denarja. — Tu bi bilo seveda zopet potrebno, pojasniti, kaj je dolg in kaj odprti kredit. Tega pa ne bosta umela niti dr. Kos, niti dr. Pavlica, zato ju raje opozarjamo, naj si kupita knjigo, ki obširno razpravlja o takih finančnih operacijah. — Ono pa, kar je napisal c. kr. dopisnik v „Gorici“, je dobro premisljena — perfidnost z očitnim namenom: skoditi denarnemu zavodu! In to je kaznjivo, vedite to vi — c. kr. dopisnik.

Trem lažem je dal še jedno po vrhu. Pravi namreč na naš članek, (da dr. Tume l. 1894. še ni bilo), da tudi Gabrščeka še ni bilo l. 1894. pri posojilnici, ergo da se je moral on rentatiči (po zatrevanju onega članka v „Gorici“) proti „M.

hr.“ v Lj. šele v novejšem času, ko je bil tudi dr. Tuma v ravnateljstvu itd.

Kako premisljeno se tu sleparijo čitateљи „Gorice“, bodi dokazano s tem, da je bil A. Gabršček izvoljen v ravnateljstvo „G. lj. p.“ že — 30 marca 1898. ter je bil že od takrat tajnik, v resnici pa je deloval še poprej in nadomeščal dr. Gregorčiča. — S tem dejstvom je pač najbolje zavrnjena lažljivost tega c. kr. dopisnika! — On si je gotovo v svesti, da „Soča“ s celo resnico sijajno zavrne njegovo impertinentno laž, — toda on vé, da je pobožnim čitateljem „Gorice“ prepovedano čitanje „Soče“ pod smrtnim grehom, da torej veliko čitateļev „Gorice“ ne izvé čiste resnice in bo bona fide verjela — nesramnim lažem in natolcevanjem.

Če taki ljudje niso — sleparji našega ljudstva, kdo pa? Elo odgovor na vprašanje v „Gorici“. — Sleparji!

Sleparji našega ljudstva!

(V odgovor „Gorici“ na članek o davščini na žganje v št. 40.)

IV.

Iz tega pojasnila je razvidno, kako impertinentne so samosvestne trditve učenega katoliškega ekonomista, ki je dejal, da bo imela naša dežela približno 130.000 kron škode le radi tega, ker se niso pobirale doklade na žganje v deželni upravi in se ni ustanovil pravočasno deželni užitninski urad. — Takrat, ko so se v deželni hiši delale te priprave, ki so bile za deželo velikega pomena, je bil vendar dr. Gregorčič deželni poslanec, profesor Berbuč in župnik Grča pa resna kandidata, pozneje tudi res deželna poslanca. Dr. Tume takrat pač še ni bilo, mene tudi ne! Ako je kdo kriv, ker ni izpolnil svoje dolžnosti, so poleg drugih pač tudi dr. Gregorčič in tisti, ki so hoteli pod njegovim modrim vodstvom osrečiti deželo in narod! — Z istim dnem, ko je prišel v deželni zbor dr. Tuma, je bil izvoljen tudi prof. Berbuč. In prav prof. Berbuč je bil tisti, ki je bil izrecno prevzel na svoja mogočna ledja zopetno producavanje tega važnega vprašanja. Za to imam priče! Pa tudi „Gorica“ sama

Quo vadis?

Roman.

Poljski spisal Henrik Sienkiewicz. — Poslovenil Podravski.

(Dalje.)

„Kako torej moreš reči, Petronij, da ta nauk kazivljenje, ko ga nasprotno le zboljšuje, in ko bi bil sam stokrat srečnejši in varnejši, ako bi on tako obsegal ves svet, kakor ga obsega vaša rimska vlada.“

Tako je govoril Pavel, o Ligija, in Petronij mu je rekel: „To ni zá-me!“ ter odšel z izgovorom, da je truden. Pri odhodu je še rekel: „Stokrat ljubša mi je moja Eunika nego tvoj nauk, žid, toda s teboj se nočem kosati v govorništvu.“ — Toda jaz sem poslušal njegove besede s celo dušo, in ko je govoril o naših ženah, pa sem z vsem srcem poveličeval oni nauk, pod katerega vodstvom si ti odrastla, kakor zrastejo v pomladi lilije na bujni celini. In mislil sem si takrat: zato je Popeja zapustila dva moža radi Nerona, radi tega je Kalvija Krispinila, radi tega so Nigida in skoro vse, kar jih poznam, razun jedine Pomponije, tržile z vero in prisegami, in samo ta jedina, samo ta moja ne odstopi, ne goljufa, ne pogasi ognjišča, ko bi me tudi goljufalo in zapustilo vse, v kar sem zaupal. In rekel sem si v duhu: S čim te hočem za to zahvaliti, ako ne s ljubeznijo in spoštovanjem? Ali si čutila, da sem se tam v Anciju neprestano razgovarjal s teboj, kakor bi bila pri meni? Ljubim te stokrat bolj zato, da s' zbežala pred menoj iz cesarjeve palače. Sedaj jo mrzim tudi jaz. Mrzim njeno razkošje

in godbo ter hočem samo tebe jedino. Reci le jedno besedo, pa zapustiva Rim ter se nastaniva nekje daleč.“

Ona, ne privzdignivši glave od njegovega ramena, je dvignila zamišljeno svoje modre oči na posrebrnene veje ciprese ter odgovorila:

„Prav, Marko. Pisal si mi o Siciliji, kjer se hočejo tudi Aulovi nastaniti na stare dni.“

Vinicij ji je radostno segel v besedo:

„Dà, moja draga. Naša zemljišča niso daleč vsak-sebi. Tam je čuden kraj, kjer je podnebje še milejše, kjer so noči še ugodnejše od rimskih, razkošne in svetle. Tam je doma samo življenje in sreča!“

Na to je pričel sanjariti o prihodnosti.

„Tam je mōči pozabiti vse skrbi. V gajih med oljkami se bova sprehajala ter počivala v njih hladu. O, Ligija! Kakšno bo to življenje: ljubiti in tolažiti se, ter ob enem zreti na morje in na nebo in ob enem častiti sladkega Boga, skazovati na vse strani dobroto v miru.“

Oba sta umolknila, zagledavši se v prihodnost. On jo je čimdalje močnejše stiskal k sebi, pri čemur se mu je lesketal na roki v mesečni svetlobi viteški prstan. V tem oddelku mesta, kjer so stanovali sami revni delavci, so že vsi spali, in ničesar ni dramilo več nočne tišine.

„Ali dovoliš, da odidem k Pomponiji?“ ga vpraša Ligija.

„Dà, predraga. Pozovemo jo v našo hišo, ali pa sama odideva k njej. Ako hočeš, vzameva s seboj apostola Petra. On je že utrujen od starosti in dela. Tudi Pavel nas bo obiskoval, da spreobrne Aula Plaucija, in kakor vojaki snujejo svoje nasebine v daljnih krajih, tako osnujemo tudi mi kristijansko nasebino.“

„Ligija dvigne roko ter prijevši Vinicijevo, hoče jo poljubiti, toda on ji reče povsem tiho, kakor bi se bal, preplašiti svojo srečo:“

„Ne, Ligija, ne! Jaz te častim in obožujem: daj ti meni roko.“

„Ljubim te.“

Vinicij poljubi njeno kakor jazmin belo roko in nekoliko časa sta lahko poslušala, kako jima vtripata srca. V zraku ni bilo čuti niti najmanjšega vetriča in ciprese so stale tiho in nepremično, kakor da tudi one pridržujejo sapo v prsih.

Nakrat pa se je v tej tišini nepričakovano oglašilo. Ligija je vsa strepetala, Vinicij pa je ostal ter rekel:

„Levi rjovejo v svojih vivarijih.“

Oba sta poslušala. Prvemu rjoventju je odgovorilo drugo, tretje, deseto, od vseh strani. V mestu je bilo časih po več tisoč levov, nastanjenih pri raznih arenah, ki so po noči s svojimi debelimi glavami butali ob železne kletke in s svojim rjoventjem oglašali svoje kopnenje po puščavi in svobodi. Tako so jeli rjoveti tudi sedaj, in oglašuje se v nočni tišini drug drugemu, so napolnili z rjoventjem vse mesto. Bilo je v tem nekaj nenavadno groznega, za to je tudi Ligija, kateri so ti glasovi razprašili vse jasne slike v srečno prihodnost, s strahom in grozo poslušala to rjoventje.

Toda Vinicij jo je objel z desnico ter rekel:

„Ne boj se, predraga. Igre so blizu, za to so vsi vivariji polni divjih zverin.“

Na to stopita oba v Linovo hišo, spremljana neprestano z mogočnim rjoventjem divjih levov.

(Dalje pride.)

ga je bila pohvalila v svoji gorečnosti, da prof. Berbuč proučava to vprašanje že leta in leta, v kar je potoval celo po drugih deželah. — Ako je pa tako pridno proučeval edino to vprašanje on, ki se že v šoli bavi samo s številkami, zunaj šole pa ni sodeloval nikjer, menim, da je zadostovalo, saj je on po mnenju cele klerikalne stranke tako učen in sposoben mož, da bi bil lahko zastopal goriske Slovence celo v državnem zboru! Zakaj bi mu še kdo drugi delal konkurencu v slavi, katero je služil v potu svojega obraza? — Ako torej od l. 1896. dalje (odkar je tudi vlada po svojih uradih nadzorovala konsum žganjin v celi državi!) nisno še na čistem, kaj je v tem oziru z našo deželjo (ter se moramo naslanjati edino na vladino poročilo, za nas le malenkostne veljave!), tedaj je to v glavnem krivda prof. Berbuča in „voditelja“ dr. Gregorčiča, ki je tako slabo vodil njega in druge!! — Kje je referat profesorja Berbuča? Kje sad tolikoletnega pridnega proučavanja? Na dan z njim! Čemu le hvalospev, naj vidimo tudi — delo, da vidimo, je-li vredno piskovega oreha ali ne!

Deželni odbor je pa tudi poizvedoval, koliko bi stala rezijska lastna uprava, o kateri sanja člankar v „Gorici“. V ta namen se je obrnil do dežel, kjer že imajo lastno upravo! In kaj je izvedel? — Doznan je le to, da lastna uprava se izplača le v večjih deželah, kjer se veliko žganja potroči, v malih deželah ne! Tako je doznan, da na Solnograskem pobere rezijska 31%, vseh dohodkov. — Strokovnjak, ki je imel važno besedo pri ureditvi tega vprašanja na Kranjskem, je izračunal, da bi rezijska na Goriškem pobrala do 56% vseh dohodkov. — Tudi mnenje drugega računarja, ki mora biti za nas in deželni odbor merodajen, naravnost odsvetuje lastno upravo v naši mali deželici ob tako neznatnem konsumu! (Ker pa člankar v „Gorici“ toliko slepari o Kranjski, mu moram povedati, da se pri nas povzije za 60% manj žganja nego na Kranjskem!).

Čitatelji naj zdaj sami presodijo, kakó impertinentne so zbadljivke učenega člankarja o lastni upravi! Upam, da deželni odbor sam tudi stori svojo dolžnost nasproti takim brezvestnim hujskarijam klerikalnega člankarja, ki utegne sedeti celo na poslanskem stolu! Deželni odbor gotovo ne potrebuje moje obrambe, kajti branil se bo lahko sam v javni seji deželnega zbora. Tam naj da tudi profesorju Berbuču priložnost, da strese iz učenega rokava oni svoj znameniti referat, kateri doslej tako skrbno skriva. Naj mu da priložnost v javni seji, ko bo javnosti in zbornici odgovoren za svoje besede, da bo to pereče vprašanje dovoljno pojasnjeno tudi z najmerodajnejšega mesta! Vsa javnost ima pravico, da zahteva od deželnega odbora takih pojasnil, kajti ni malenkost to, ako kdo javno in tako bombastično očita deželni upravi, da je lahkomišlno zapravila le v 10 letih — 1.306.240 kron!*)

A. Gabršček.

*) Česar niso mogli doznati državni uradi z vsemi svojimi aparati, to je kar hipoma določil nekdo, ki je napisal v „Prismojencu“ od 30. maja članek „Krčme na deželi“. Povedal je, da se brez vsake dvojbe obdači dve tretjini alkohola. Po mostro! Klobuk z glave pred tem poštenjakom! Gotovo mu je nadabil take trditve sam sv. Duh! Kako sicer, ko ve več nego državni uradi, ki so že od l. 1896. skrbno sledili vsakemu litru alkohola, kam gre.

Pa še nekaj drugega je izračunal! Namreč, da treba računati povprečno deželno doklado 58 do 62 h.! Jej, jej, odkod pa? Saj so pri nas doklade po 20 in 36 v., a zadnjih je prav malo! — Sicer je „Prismojenc“ naračunal i na tej podlagi v desetih letih 550.000 kron skode (smešno), čemur nasproti pa stoji v „Soči“ preračunjen dobiček konsumentov, ki je mnogo večji in katerega ne more utajiti tudi najdržejša klerikalna sofistika! — Eto i to dokaz, da deželni odbor mora spraviti to vprašanje v javno sejo deželnega zbora! Tam naj se dá klerikalnim korifejem prilika, da se javno — osmešijo in dokažejo svoje duševno siromaštvo, nadomeščano z neverjetno smelo aroganco!

Dopisi.

V Gorici, dne 31. maja 1901. (Tutti frutti.) „Ljubi maj, preljubi maj“, kakor ga opeva narodna pesem, je pri kraju. Nekaj posebnega med meseci je mesec maj. Joj, kako se ga veselo ljudje, prinositelja pomladi s peštrim cvetjem in nekakim prenovljenjem človeštva, katerega je po težkih in dolgih predpustnih dneh in nočeh nekako potrebno. Ta prenovljajoča se krasna priroda vabi človeka ven iz ozidja, iz temnih prostorov, ven

na prosto, seveda le takega človeka, ki zna misliti svobodno ter čuti človeško, za klerikalne stvore ni premembe ne po leti ne po zimih, oni grede le tje, kamor jih potegne kak visok mož v črni suknji. — Mesec maj! Minol je, in ker je minol, se smemo ozreti nazaj ter si ga malce na sploh ogledati. Hm, hm, hm! Mnogo dežja je bilo, mnogo, no, solnca tudi ni manjkalo, ali „bi se telo boljše“ bi rekel moj prijatelj, ako bi ga vprašal, kako mu je ugajal maj, katerega dež mu je skvaril pri balinu „talkaj partid“. — No, jaz pa sem prav zadovoljen z njim, pustivši na miru potreben dež, da more zemlja kaj roditi, ne le da je suha za „partide“, zadovoljen sem z njim, ker je bil pravi slovesni maj. Pricelo je kar „na prvega“, in ako bi živel se Heine, bi bil zapel namesto o ljubezni tako: „Im wunderschönen Monat Mai, als alle Knospen sprangen, da ist im Parlamente drin die „Schlindra“ aufgegangen“ — slovenskemu „sv. Duhu“, kateri se je prvega maja 1901. spremenil v žlindro, je bil posvečen letošnji maj. Nekam mirno je bilo gibanje zvunaj po mestih dné 1. maja, ali v državnih zbornici je grmelo. Sodili so klerikalno, „katoliško“, krščansko-socijalno ali kaj vem kakšno še žlindro. Na to pa so prihajali na dan žlindrarji od vseh vetrov, kakor kuščarji na spomladansko solnce. Zdaj se je pojavil žlindrar tu, zdaj tam, in tudi na Goriškem se je pojavilo nekaj takih ozlindranih kuščarjev, na čelu jim dr. Pepe. Toda žlindra je „posejana“, o „žetvi“ pa ne pomenimo drugo pot. — — —

Nič prav jim ne gre izpod rok ustanavljanje društev za „devičarje“ in „device“. Dobé jih ali prisilijo nekaj, da se „posveté“, takemu društvu, toda pravega gibanja, kakoršnega bi želeli ustanovitelji, pa le ni in ni. Ne gre in gre, kar kaže razsodnost in pamet ljudstva. Moliti, kar je prav, delati, kar je prav. Moli se pa lahko in najbrže bolj človeško pristrčno brez pasov tretjega reda in žegnanih medalij, kakor pa z njimi. Kjer to ni uvedeno med ljudstvo, tam vidimo pravega človeka, dočim se drugodi širi hinavščina, usiljena pobožnost in kdo vé še kaj. Pa tudi med ljudstvom se dobi ljudij, ki kaj krepko in prav označujejo taka društva. Nekje v gorah je g. nunc strašno ginljivo pridigal in nagovarjal, da naj se osnuje deviško društvo. No, reč je pričela. Umevno, da so v vasi o tem govorili, posebno v krčmah. Sedeli so skupaj možakarji, vlekli pipe in srkali vince, vmes pa se menili o novem nuncu in društvu. Slišati je bilo tako in tako sodbo, resno in šaljivo. Vsi so govorili, le eden je molčal. No, kaj pa porečeš ti, Dreja? ga nagovoril sosed. Dreja, ki je med tem v duhu prestudiral vse tiste, ki so se oglašale v tako društvo, se je odrezal na kratko: E, kaj — meso dajo hudiču, Bogu pa — kosti! Može se pokimali, se namuznili, zasmejali, izpili in odsli. — — —

Šla je v Gorico ter nakupila flanelo za spodnje hlače in srajco, potem pa se je spravila na delo. Pravijo, da je naredila hlače in srajco prav lepo ter da jo je pri delu obhajalo tuintam neko čudno tajinstveno „čutstovanje“. Ali ko je bilo delo gotovo, ga je oddala. Usluga zaslužila protiuslugo. S smehljajem jej je podaril za hlače svojo sliko, katero ona tako pogostoma in tako rada, kdo vé, zakaj? glede, občuduje ter kaže ljudem: glejte našega „gaspuda“, kako je „fest fant“. Ma — — —

„Prismojenc“ pripoveduje, da „Soča“ niti z besedico ni omenila impozantnega romanja na Sv. Goro. Naj mu malce pomagam ter pokažem za danes en prizor iz te „impozantnosti“. Pepetovo delavsko društvo se zahvaljuje med drugim gledé procesije tudi „vrlim pevcom pod spretnim pevovodjem g. Bajtom“, ki je odgov. urednik „Prismojenc“. Ginljivo je moralo biti res ono petje, ker pevovodja je prikobacal jako impozantno ginjen s Sv. Gore, podprti ob neko ženšče (Vales bi jej rekel „skušnjava“.) Pravijo, da so ga „odpustki“ tako tiskali. Videli so ga še na Goriškem, potem pa jo je bil nekam zavlil s svojo „podporo“. Takih rečij seveda bi jaz ne pravil tu, ali ker „Prismojenc“ vedno izziva in laže o drugih, pogledite si tu istinito sliko iz njegova tabora!

Iz Dornberga. — (Nekaj v odgovor lažnjivci i dopisniku v „Norici“.) Tistega za iznega obrekovalca, ki ima najbrže že pripripljen mehak sedež v nebesih, vprašamo, kje so trte porezane? Vi blatite svojega bližnjega, farizejsko sovraštvo imate v svojih srcih, hvalisate se, čeprav veste, da Vaša zmaga ni častna, ter

lažete o naprednjakih le za to, ker so Vam trn v peti. Vam ni nič greh, saj po Vaših mislih hrusta hudič samo naprednjake, klerikalci so prosti njegovih krempļjev. Kako more kak pošten kristjan pisaš, da so trte porezane, ker so se dotičniki sami izjavili, da ni skode, da je le par kolov izrivanjih, ne ve se pa, ali so jih izruvali liberalci ali klerikalci! Najhitreje poslednji, da le morejo blati naprednjake. Pa kako pišete po „Norici“ in „Prismojencu“, da so trte porezane. Lažnjivci!

Koga so prijeli, to vé le poročevalec v „Norici“. Zamaknil se je bil v deveta nebesa in videl je enega že ujetega. Lažnjivec! Kdor pa laže, je sposoben za vsako dejanje. Pa čemu toliko divjanja, toliko strahu pred pešičo naprednjakov? Ali so pričeli tudi Vaši pristasi že pripoznavati, da Vaše počenjanje ni pravo?

Volitve, ki so bile 14. in 15. t. m., je hotel imeti župnik Juvančič že sredi marca. Zadnje postno nedeljo nam je rekel: Vi ste moje ovčice, jaz Vas vse ljubim, združite se in volite razumne može. Hitro pa je udaril na drugo stran: Glejte, da Vas sovražnik ne premaga. Torj, kdo dela dva taborja? Gosp. Lovre in nihče drugi! Tisto nedeljo pred volitvami je bila cela propoved le agitacija za volitve! Rekel je: Volite prave kristjane (zakaj ne prave podrepnike?!), in vrhu tega so najeli še deset „brakov“ in ena „dakselna“ za lov. Ali pokazalo se je, da lov ne ugaja vsem, ker od okroglo 700 volilcev jih je volilo v vseh treh razredih le 201. To je res strašno imenitna zmaga na celi klerikalni črti. Poljska čuvaja sta bila 14. t. m. že ob 4. uri zjutraj po Krasu. „Daksel“ je šel pa dva dni gledat na Jazbece in v Lipo. Kdo je bil pa od naše stranke? Pokazite ga! Celó ženske so agitirale in po hišah je nosil neki učeni „brak“ volilne listke, kjer je požrl na kakem kraju marsikatero debelo. — Ali starašinstvo imamo, starašinstvo! Po delu jih bomo sodili, in ta sodba nam bo prav lahka, ker vemo, da tako starašinstvo, kakor sedanje, ubije samo sebe. Škoda občini se pokaže. Ali za danes dovolj! Koliko vina se je v volilne namene popilo in več drugih prizorov prihodnjic. (Prosimo. Ur.)

Resnicoljub.

Iz tolminskih hribov, dné 24. maja 1901. („Soča“ in „k...“ v spovednici.) — Gosp. urednik! Nimam sicer navade Vam dopisovati, osobito radi tega ne, ker moja roka je preokorna, nevajena, vkarjati se s to spicasto posastjo, toda ker se noče oglašiti nobeden drugi, dasiravno bi bilo že zdavno potreba, hočem jaz napraskati nekaj „buhštáb“ v Vaš cenj. list, ako dovolite. — Ni ga kmalu bolj strastnega klerikalnega agitatorja med nami, kakor je Št. Vidkogorski zakotni „apotekar“; po vsej pravici ga smemo imenovati „hauptmana“, klerikalne črne bande v tolminskih hribih, in mu pripeti na hrabra prsa medaljo iz krompirja. Oj, kako ta mož rabi priznico in spovednico v politične namene! Do vrhunca je pa priklopela njegova hudobija s tem, da je pri letošnji skupni velikonočni spovedi na Ponikvah rekel nekemu možu v spovednici, da je „Soča“ in „k...“ vseeno ineti v hiši. Prašal je dotičnega moža, kaj da čita, mož je odgovoril: „Soča“, „Primorca“ in ljubljanskega „dihurja“, kateri čuje na ime „Domoljub“. Nunc se je vzradostil, rekoč: „Domoljub“, ta pa ta, ta list čitajte, pustite pa „Soča“ in „Pr.“, kajti ni je hujske pregrehe na svetu kakor „S.“ in „Pr.“ čitati. Rekel mu je: Kdor ima „Soča“ v hiši, je vseeno kakor da bi imel „k...“.

Oj ti uboga „Soča“, kako kruto se zaglanjajo ti nevedni božji maziljenci v tvoje bistre valove! Gosp. nunci, živite tako kakor se vašemu stanu spodobi, potem tudi „Soča“ odloži svoje britko orožje! Prosim Vas, moji somisljeniki po naši lepi slovenski deželi: Širite „Soča“ in „Pr.“! Posebno „Primorec“ bi ne smel izostati v nobeno revno „bajtico“, saj tako cenega tednika ni po vsej naši domovini; 3 krone tudi ni celi konj. Ne držimo križem rok, utimo se od naših nasprotnikov, kako so oni neutrudljivi; z vso kruto silo delujejo v cerkvi, posebno pa na priznici in v spovednici, in kjer koli se jim ponudi ugodna prilika.

Bližajo se deželnozborske volitve. Prepričani smemo biti, da klerikalci porabijo ves svoj upliv, da bi spravili na površje svoje privržence, in mi ali jih bomo mirno gledali? Ne tako, dragi moji, ampak treba je začeti tudi nam gibati. Št. Vidkogorski nunc se je že pred davnim časom širokoustil, kako

da bo z vso silo agitiral za klerikalne kandidate v deželni zbor. Imenovani nunc ima tudi v želodcu tamošnjega obče spostovanega in preljubljenega gosp. župana; rad bi povzdignil na županski stol nekega svojega podrepnika, pa jok! Ne boš! Na Št. Vidkogorji pojema klerikalizem že v poslednjih zdihljajih; učimo se torej od naših nasprotnikov, vsak naj se potruzi, kolikor more, da prej ko slej stremo v prah klerikalnega črnega zmaja.

S Št. Vidške planote se je oglašil neki dopisun v „Prismojencu“ s trditvijo, da brezverski liberalni starši kvarijo moralno svoje otroke s tem, da jih vodijo po krčmah itd. Temu obrekovalcu v odgovor sledeče: Jaz poznam nekega nunca, kateri se vedno vlačí po krčmah ter se prepira z naprednjaki; neki sobotni večer je tako razsajal v krčmi, da je v nedeljo komaj stisnil tiho mašo brez evangelja in brez pridige. Rekli so ljudje, da se je tresel pred oltarjem. Vprašam Vas, g. dopisun, ali je to moralno? Pri drugi priliki se je nunc skregal z drugim naprednjakom, potem je pa šel v krčmo in je rekel: škoda, ker ni nič ljudi v krčmi, jaz bi dal za en „fasel pira“ (piva). Vprašam g. dop., ali je morda to moralno, če nunc obžaluje, ker ni nič ljudi v krčmi, da bi jih napajal, da bi potem greh delali s preklinjevanjem itd.? Gosp. dopisun in vsi prizadeti, le v senco pod mizo z maslom na glavi!

„Contrakerikalec“.

Iz devete dežele. — „Kak“ b'lo je lepo, ko smo voz'li seno! Tako poje narodna pesem v naši deželi, a še lepše je bilo na shodu sv. Jurija v glavnem mestu našega „konsuma“ in naše dežele. To vam je bilo — kaj impozantnega. Poleg mnogih nunccev niso smele izostati tudi „gnadljeve“ kuharice, ker tak običaj je v naši deveti deželi po § 10. zapovedanega celibata! Poleg tek korporacij je bil tudi očka župan s svojim degradiranim. Bili so tudi „sulmajstri“ — a bolj v ozadju — kakor se pri nas spodobi.

Sploh „Buntgemischte Gesellschaft!“ Zastopana je bila retorika po znanem možu — senca nekdanjega. Bližnjo župo je zastopal sam šef s svojima trabantoma v krilih, — a kot privržek je bil navzoč tudi srečni ženin Nandeli Šuli. Le žalostno, da g. čna Buca, nevesta, je kaj rada kukala kozarčevo dno in pa „fajfala“ je tudi. No, i sposi sono sposi! Ni zamere! — Prihodnjic kaj več iz naše devete dežele!

Domace in razne novice.

Imenovanja. — Manipulacijski dnevničarji: Ern. Mayer, Eg. Gresich in Leop. Smocich v Pulju, Ant. Fachinei in Trstu in Fran Ramor v Gradcu so imenovani za pošne asistente v območju trž. ravnateljstva.

„Pevsko in glasbeno društvo“. — Opozarjamo na poslanico možkega zbora, priobčeno včeraj v „Prim.“ in danes v „Soči“. Prav tako! Naj lajajo, mi pa jahajmo! Zato mi v uredništvu vse one zlobne polemike v „Gorici“ — niti čitati ne bomo! Ako je sklenilo tako 39 pevcev (in istega mnenja so tudi oni, ki so bili tisti večer zadržani!), tedaj toliko lože rečemo mi zdrazbarjem: pišite nas v uho, pa lajajte kolikor hočete, vse zaman so vaše mane in groznje!

V nedeljo popoldne bo izlet možkega zbora v Doleno Vrtojbo. Pel bo na verandi Lasičeve gostilne. Tam je prostora za veliko gostov, ki so dobro došli! — Naznanjamo to, ker ob nedeljah itak vsakdo rad kam gre, in marsikomu je ljubo, ako preživijo popoldne v lepi domači družbi. — V Št. Andrežu in Krombergu je bilo jako prijetno, gotovo bo tako tudi v Vrtojbi. — Očhod ob 3. uri pop.

Možki zbor se udeležil korporativno razvitja zastave bratskega društva „Kolo“ v Trstu in bo sodeloval na koncertu. — V nedeljo teden bo sodeloval v Podgori na otvoritveni slavnosti tamošnjega bratskega društva.

„Bralno in podporno društvo“ v Gorici priredi na praznik sv. Petra in Pavla veliko vrtno veselico v mestu. Sodeloval bo vojaški orkester ter pevsko in glasbeno društvo. Po končanem vsporodu ples. Namen veselici je v glavnem ta: pomagati društvu materialno ter vzbuditi za isto zanimanje. Opozarjamo torej že naprej na to veselico, o kateri upamo, da skonča prav povoljno za društvenike in prijatelje društva.

„Trgovska-obrtna zadruga“ je imela včeraj zvečer občni zbor. Udeležnikov blizu 60, ki so zastopali okoli 800 deležev s 422 glasovi. Poročilo o delovanju priobčimo doslovno. Vse točke dnevnega reda rešene v polnem soglasju. Volitev novega ravnateljstva in nadzorstva se je izvršila po listkih, katerih je bilo oddanih 55. Izvoljeni so z neznanatno premembo vsi dosedanji člani. — Opozarjamo na tiskano poročilo.

Zensko učiteljsko v Gorici je praznovalo v četrtki na slovesen način 25-letnico svojega obstanka. Slovesnosti so se udeležile g. ene kandidatnje s svojimi gg. učitelji in profesorji ter nekaj visokih posvetnih in duhovskih dostojanstvenikov. To učiteljske nam je dalo doslej že lepo število vrlih g. cen učiteljic. — Prvi ravnatelj zavodu je bil Peter Rajakovič, na točasno monsignor Jos. Marušič, potem Franc Hafner, kateremu je sledil sedanji ravnatelj g. Kmetič.

V Podgori pri Gorici se je ustanovilo „Pevsko in tamburaško društvo“. Ta teden je pričelo s pevskimi vajami. — Zda se vadijo le stari pevci, ostanki iz prejšnjih boljših časov. Upamo pa, da pristopijo vsi mladeniči, ki čutijo veselje do petja. Poučuje gosp. Fran Stelč iz Gorice. — V nedeljo 9. t. m. bo otvoritvena slavnost. Sodelovala bosta „Goriški Sokol“ s telovadbo in možki zbor „Pevskega in glasbenega društva“. — Ako bo lepo vreme, bo to krasen naroden praznik v bližnji Podgori, ki je narodnostno že skoro povsem zaspala.

XXX. glavna skupščina „Zaveze avstr. jugoslovanskih učiteljskih društev“. — (Konec.) Glavno zborovanje je bilo v nedeljo 26. maja v salonu pri Veltriniju. Prostor je bil natlačen, toliko zborovalcev je bilo došlo. Predsednik g. Jelenc je predstavljal proti napadom in izmisličinam od znane strani, češ, da „Zaveza“ dela na to, da se odpravita križ in krščanski nauk iz šole. „Naše šole so in morajo biti na krščanski podlagi, ali ostali morajo proste od cerkve“. Cesarju so poslali na predlog uč. Dubroviča brzojavno udarnostno izjavo.

Profesor Ilesič je predaval na to zanimivo stvarino: „Dosedanje smeri in bodoča naloga slovenskega pouka“, kjer je povdarjal pred vsem važnost seznanjevanja z jugoslovansko literaturo ter potrebo, iskati podpore pri večjih narodih, jezikovne združitve z njimi. K sklepu je stavil 3 interpelacije:

I. Slovenski pouk naj razkriva vsebino našega jezika pred obliko, njega prvotno nazornost in poezijo; s tem se goji stvarjalna jezikovna sila in zgovornost: ideal Komenškega.

II. Slovenski pouk naj bliža slovenščino z drugimi slovanskimi jeziki po vsebini ne po obliki; na višji stopnji se primerja glasovno in oblikovno.

III. Slovstven pouk mora postati pouk o leposlovju; že za to, ker je leposlovja našega še malo, se ta pouk ozira po drugih slovanskih slovstvih in uvajaj v novo slovstvo.

G. ravnatelj Lapsajne je predaval o temi: Učitelj pospešuj domačo in narodovno vzgojo, povdarjaje važnost domače vzgoje, ali nedejaja knjig in listov za to. „Ziveza“ ne more vzdrževati še 4. lista, zato priskoči v omenjenem pogledu na pomoč list „Slov. zadruga“, dalje se je predlagalo, naj se poslužujejo učitelji na to stran Mohorjeve družbe. — Na to je predlagal nadučitelj Pokrekar izjavo, v kateri je izrekel svoje ogorčenje rači napadov na gosp. predsednika „Zaveze“, kateremu pa zaupajo učitelji; zato naj ostane na svojem mestu. Izjava je bila sprejeta z navdušenjem. Glavno zborovanje je potem zaključil predsednik, pozdravljaje g. drž. poslanca dr. Ferjančiča, kateri je došel na zborovanje.

Banket v salonu „Louisenbada“ je bil jako animiran. Udeležilo se ga je kakih 200 oseb. Prva napitnica je veljala Njega veličanstvu, dalje se je napilo županu Peternelu, dr. Ferjančič je napisal naprednemu učiteljsstvu, uč. Urbančič prof. Ilesiču, ta slov. vzajemnosti itd. Po skončanem banketu so se dali udeležniki skupno slikati, potem sli na razne strani.

Zvečer je bil koncert v istih prostorih tik jezera. Vrtni salon poln občinstva. — Nadučitelj Rus je preskrbel prijetno iznenadenje. Iz vasi Grad na oni strani jezera je plul počasni plav ves v svetlih balonih proti salonu. Mešani domači zbor je popeval na njem: V gorensko oziram — Po jezeru — Otok bleški itd. Plav se je ustavil pod salonom; veranda polna poslušalcev. In v oni tihi gorski noči je mogočno donelo tje po jezeru: Čujte gore in hribovi, da sinovi Slave smo! Občudovali smo posebno zvok sopran. To je bil čaroben užitek! — Koncert prav lep. Poleg godbe, ki je res dobro svirala, smo čuli samospeve za sopran in bariton tako dovršeno, da moramo le častiti učiteljsstvu, da ima v svoji sredih takih močij. Tudi čveterospev je mojsterski rešil svojo nalogo. Po koncertu je trajal še kakih dve uri živahen ples, na kar so se vsi razšli k počitku. Drugo jutro je večina z pustila Bled. — Taki sestanki so pač najkрасnejši spomini vsakega zavednega slovenskega učitelja!

Flajsterček kuratu Valesu je dalo baje 57 hišnih gospodarjev v Braniči, ki so bili „presenečeni nad nezasilno drznostjo najpodejšega obrekovanja, ki je že izlila preumazana „Soča“ na brezmadežno čast našega preč. g. kurata M. Valesa.“ — Teh 57 hišnih gospodarjev je torej čitalo ali slišalo čitati ono krasno zaljubljeno pisemce gorskega dekleta. To nas prav veseli. Vemo pa, da je izbudilo le občo veselost; ako so dali dopis ali križec pod pisanje, skrupucano v kakem farovžu, nas prav nič ne vznemirja. Braniški posestniki (sedanji) so res še precej v temi, kar jim ni zameriti, ker so bili doslej vedno le zanemarjeni od vseh strani. Mlajši rod, ki stopi v njih sedeže, bo že drugače sodil, in v takem rodu je moč naše stranke, je zmaga napredne misli. Zato je pa umevno,

da po farovžih črtijo tako mladež in jo imenujejo „podle divjake, mlečne propalice“ itd. Ne verujemo, da vsi braniški posestniki vedo, kaj so podpisali ali podkrižali, kajti svojih lastnih sinov vendar ne bodo tako grdo črnili pred vsem svetom!

Dostavljamo še, da „Soča“ ni obrekovala kurata Valesa, marveč je le priobčila pisano pričo o njegovih razmerah z nekim dekletom, ki so trajale po njegovi lastni izjavi vsaj 8 let. — Da Valesu ta objava ni ljuba, verjamemo; vemo tudi, pa se Valesu r. zakrivi las na glavi, ako bi imel še danes zveze, kakoršne odsevajo iz pisma, ali pekel smo zaslužili po farovski morali — mi, ker smo (izzvani!) priobčili ono pisemce. — Mi vzdržujemo resničnost vsega, kar smo pisali! Konec!

„Goriška ljudska posojilnica“ je imela v mesecu maju prometa K 269.425-24.

Občinske volitve v Gorici. — V drugem razredu so izvoljeni svetnik Ciani, 91 glasov, inž. Luzzatto, 87, dr. Venier 74 in Bramo 72. Volit je prišlo 95 volilcev. Inženir Luzzatto je naznanil po lepakih, da ne reflektuje na kandidaturu; izvoljen je vseeno.

Kmetijska družba je imela v četrtki občni zbor, katerega se je udeležilo kakih 70 oseb. Predsednikom je izvoljen Franc grof Coronini, predsednikoma pa vit. Bolle in conte Panigai. O kmetijski družbi več o prvi priliki.

Samomor ali zločin? — V četrtki v jutro so našli pri mostu čez Verso med Krminom in Mošo truplo mladega človeka, katero je bilo razmesarjeno. Sodijo, da bi se bil vrget la mladi človek pod vlak ter bi bil potem vrzen v stran ali pa se je zgodil kak zločin. Ponesrečenec se zove Francesco Alt; pravijo, da je bil bolehen in jako nervozen. Truplo so pustili na cesti, dokler ni prišla komisija na lice mesta.

Ha, ha, kdo bo verjel! — Povedali smo že, na kak način je hotel „Prismojence“ priskočiti Valesu na pomoč, t. j. izmislil si je historijo o svinjskih pismih, katere dobivajo v novejšem času dušni pastirji. — Ker smo črne lažnike posteno stresli za ušesa, je povedal zadnjič, da bi nam „ohladiš jezič“, da imajo v rokah skandalozno pismo do vnetega dušnega pastirja iz najnovejšega časa. „Prepričani smo tudi — pravi dalje — da bi bila to pismo prav gotovo dobila „Soča“, ako bi bil dotični duhovnik le eno samo besedo odgovoril“.

To je zopet jedna cvetka — farske brezvestnosti! Tu je prozorno povedano, češ: nekdo (gotovo od „Sočine“ strani) je hotel izvabiti od vnetega dušnega pastirja odgovor, ki bi bil zanj kompromitujoč — in ta odgovor bi dobila „Soča“.

Mi hladno odgovorimo tole: Tudi ta fabula je izmisljena z zlobnim namenom, ki dela vso čast morali naših politikujočih nunccev, katerim stoji na čelu dr. Andrej in dr. Pepe Pavlica. Gospodje si dajo lahko napisati od svojih kulharic in navskriž med njimi cele kupe skandaloznih pisem, na katere seveda ne odgovorijo, pa imajo vendarle — „nekaj“ v rokah! Laj pa ima kratke roke! In tako se zgubi v nič tudi oni „nekaj“, ako pride pred sodbo — javnosti. Ako, recimo, tisti sveti dušni pastir vč, kdo mu je pisal skandalozno pismo, na dan 2. junija! Ako pa tega ne vč, niti odgovoriti ne more in odgovor ne bi prišel „Soči“ v roke! Na anonimna pisma pač nikdo ne bo odgovarjal, zlasti ako so „skandalozna“. Ako bi duhovnik kaj odgovoril na tako pismo, zasluži pač, da ga s palico zapodijo iz cerkve! Torej? „Prismojence“ je zopet nesramno lagal! — Pozivljemo dr. Pepeta in dr. Andrejca, da opravičita to insinvacijo! Ali hočete, da se izbere — — — častni sod, ki reč dožene po navadnih pravilih? Ako v to ne privolite, Vaju delamo odgovorna za tako — umazano spletkarenje, ki je grešno! Tega greha se morata zavedati! — Vera peša, peša!

„Slovenska zadruga“, glasilo slovenskih posojilnic in gospodarskih zadrug ter „Centralne posojilnice slovenske“ v Krškem, bode odslej prinisala razen opisov narodno gospodarske vsebine tudi razprave o domači in narodni vzgoji, ker slovensko učiteljsstvo ne more še ustanoviti samostalnega lista o tej stroki, kakor se je to poudarjalo tudi na shodu jugoslovanske učiteljske „Zaveze“ na Bledu.

Amerikanci v Ljubljani. — V četrtki je bilo došlo v Ljubljano toliko ljudstva od vseh strani, kolikor na en dan še nikoli poprej. Tudi v Goriskega, celo z Bolskega, jih je bilo precej lepo število. — Po kaj? Sli so pogledat po vsem svetu sloveče zabavišče (— menazerija, cirkus, cela vrsta normalnih ljudi itd.) Barnuma & Bailey. — To je res amerikansko! Nad 1000 oseb je tu uposlenih; okoli 400 je le konj, blizu 40 slonov itd. — Največje enako podjetje na svetu. — V štirih posebnih vlakih se prevaža že 2 leti po Evropi. Vse to pa gre s tako amerikansko hitrico in točnostjo, da so dajali n. pr. 29. maja dve predstavi v Zagrebu, 30. maja dve v Ljubljani, 31. maja pa zopet dve v Mariboru.

V par urah je postavljenih ali zopet podrtih 12 sotorov, med temi 6 velikih; največja sta menazerija in cirkus; v tem zadnjem je 12.000 sedežev. Občudovanja vredna točnost, ročnost in hitrica. Ko pridejo vlaki na določeno postajo, je nakrat vse živo, kakor

na mravljišču, in v malo času se pomika ogromna vrsta voz na prostor zabave. Vsak voz ima določeno vsebino in osobje, ki mora izvršiti določeno delo ter skrbeti, da je vsebina voza vedno v najboljšem stanu in na svojem mestu. Zato ta hitrica. Vojaske krogi se za to jako zanimajo. — Ko je končana zadnja predstava, so izgnili tudi že vsi sotori razun cirkusa; in predno je zapustil zadnji človek cirkus po predstavi, je tudi ta že na pol podrt. V dveh urah ni več sledu, vse je že na kolodvoru.

V Ljubljani so bile razprodane obkrat vse vstopnice; vsega ljudstva je bilo torej okoli — 30.000. Ljubljana kaj takega še ni videla! — Predstave v cirkusu so res nekaj velikanskega. Telovadci, akrobati, jahati prve vrste nastopajo nakrat na 3 krajih (sotor je v podobi ellipse.) Najnamenitejši pa je nastop slonov v treh četah in skupna vaja 70 konj nakrat. Krasni konji pridejo sami in na poziv se postavljajo v red vsak na svoje mesto! Kaj podobnega svet še ni videl.

Zenska podružnica sv. Cirila in Metoda v Trstu vabi na predstavo trzaskih diletantov, ki bo v nedeljo dne 2. junija t. l. v dvorani „Narodnega doma“ v Barkovljah. Igrali bodo narodno igro s petjem „Rokovnjati“. Blagajna se odpre ob 6. uri, začetek ob 7., konec po 10. Vstopnina 1 K, sedeži prve vrste 2 K, druge vrste 1 K, traje vrste 60 min. V nedeljo 16. jun. bo druga predstava v dvorani gospe Sancin-Cemot v Škednju.

Probiž. — Neki 42-letni Ant. Batič iz Gorice, ki je slaboumen, je izginil. Od nedelje dalje ga ni več videti. Vse iskanje je bilo doslej zaman.

Okoli 50 delavcev pri mostu čez Barko je bilo pričelo stavkovati, ker so jim nakrat hoteli znižati dnevni zaslužek. Obrnili so se po pomoč do okr. glavarstva. Do tega so se zatekli tudi delavci v kamnolomu v Grgarju, katerim podjetništvo še ni plačalo zaslužka, tako da nimajo niti nitesar jesti. Dolžno jim je že kakih 1500 K.

Listneca. — Gg. dopisnike in poročevalce prosimo potrpljenja. Pride vse na vrsto.

Razgled po svetu.

Državni zbor. — Razprava o vodnih cestah se je izvršila povsem mirno. Trgovinski minister je povdarjal, da je načet prestudiran dobro, da zato opozicija nasprotuje le v nekaterih točkah; plovni kanali bodo koristili tudi kmetijstvu. Oglasil so se razni govorniki pro in contra, končno so sprejeli predlog.

Delegacije bodo imele seje še 3., 5. in 7. junija. Konec delegacij bo dne 10. ali 11. junija. Zadnja plenarna seja po drugih zatrdilih bo dne 8. t. m.

V delegaciji avstrijski v proračunskem odseku so razpravljali o zunanjih politiki. Baquehem je konstatoval, da trozveza jej ostane podlaga. Dalje hvali trozvezo, izreka nado, da bo mogoče trgovinske pogodbe skleniti v splošno zadovoljnost, potem pa omenja na sploh, da v zunanji politiki je vse zadovoljno, in Goluchowski je žel zaupanje. — O Bosni in Hercegovini se je reklo, da vlada tam nezadovoljnost med prebivalstvom. Slednjič so kredit za okupirane dežele odobrili.

Ogerska delegacija je sprejela ekstraordinari za vojsko z dodatečnimi krediti.

Državnozbornski program do konca tek. zasedanja bi bil po sedanjih dispozicijah ta-le: V ponedeljek bo na dnevnem redu tretje branje investicijske predloge ter kanalske, zajedno razprava o zganjarini, ker je predlogo gosposka zbornica premenila s tem, da ni sprejela Thurnherjevega dodatka, kateri je sprejel drž. zbor. Potem pride na vrsto razprava o premembri §§ 59. in 60. obrtne predloge bajč, drugo in tretje branje načrta o davku na železniške vožne karte ter končno predloga o lokalnih železnicah.

Kraljica Draga se je peljala v četrtki prvič po dolgem času stalnega bivanja v kraljevski palači na sprehod okoli mesta. Spremljal jo je kralj.

Slovenski greh. — Občina Smerče na Koroskem je bila do sedaj v rokah nasprotnikov. Dne 7. maja je bila občinska volitev in občina bi bila gotovo prešla v slovenske roke, ali gledé razdelitve odbornikov se niso mogli sporazumeti. In občina je ostala v nasprotnih rokah.

Francoska. — Dne 30. pr. m. je sprejel senat vsr zakon proti kongregacijam, izvzemiš § 18., kateri določa, da naj sodnije prevzamejo oskrbo cerkvenih posestev.

V Južni Afriki. — Današnji listi poročajo o boju med Buri in Angleži, v katerem so baje bili Buri pobiti ter zapodeni v beg. Pa tudi Angleži imajo velike izgube, okoli 147 mrtvih in ranjenih.

Devet poskušaj vrnil se v kapsko kolonijo; pod njegovo komando stoji 3000 Burov.

Kitajsko. — Lihungang je izročil, kakor poročajo iz Pekinga, velevelastim dekret, po katerem se zavezuje Kitajsko, pl. čati 450 milj. taelov odškodnine. — Nemsko vrhovno poveljstvo je razpuščeno; vojaki se vrnejo domov, le nekaka mešana brigada ostane tani.

Raznotero. — Na občnem zboru delničarjev južne železnice dne 30. pr. m. so predlagali, da se toži upravni svet v smislu trgov. zakona. Zahtevajo povrnitev 49.000 gld.,

ali predlog je bil odklonjen. — Znani morilec Hilsner, o katerem je bilo govora tudi v našem listu, je baje pomiloščen v dosmrtno ječo. — V Vratislavi so se pritožili veliki industrijalci, ker je nemška vlada izgnala poljske delavce. — V Varzinu na Pomorskem (Pomern) v Nemčiji je umrl grof Viljem Bismark, drugi sin žel. kancelarja Bismarka. — Srbski listi iz Belgrada poročajo, da je povila so-proga višjega pravoslavnega svečenika Arhangela hkratu 6 otrok, 3 dečke in 3 deklce. — Iz Hongkonga poročajo, da je obolelo v zadnjem tednu do 25. maja na kugi 200, umrlo 187 ljudi. — Na Dunaju imajo pod pokroviteljstvom nadvojvode Frana Salvatorja v Praterju izložbo avtomobilov. — V Gročani si je prerezala na polju 78-letna kmetica Neza Racman po nesreči trebuh. Ni upanja, da bi okrevala. — V Kopru je zblaznel Seb. Gal, fin. stražnik v pokuju. Po noči je hotel ubiti svojo ženo in otroka, ki sta pa pobegnila. Na to se je Gal pod streho obesil. — Stavka v Resici na Ogrskem nadaljuje. Na nikak način delavci ne odnehajo od svoje zahteve po 10 urnem delu.

Narodno gospodarstvo.

DOLENSKA REVA.

(Članek izven uredništva.)

(Konec.)

V Metliki je večja grajščina. Za kmetiljo bi bila vredna 150 tisoč in več. Kupila jo je ljudska posojilnica v Ljubljani, ki je v rokah duhovenstva, za 80 tisoč. Ta posojilnica noma nič dobička od te grajščine. Ali to velepossestvo naj služi v „pananje“ metliških meščanov in naj postane zavijaj kakim redovnikom ali redovnicam. Koliko kmetijskih pridnih ljudi bi lahko živel na takem velepossestvu! Ali kaj hočemo! Naše občinske odbore na kmetih vodijo večjem duhovnik. Ta za božjo voljo ne svetuje odboru, da bi občina kako grajščino kupila, prodala njive in travnike kmetom, hoste pa obdržala občini v korist vseh občanarjev. V vsakem takem slučaju bi občini prišla volka grajska hosta zastonj in kmetiljo bi se po nakupu parceliranih grajskih njiv in travnikov, ojačile. Občine dobijo z lahka denar na posodo po 4 1/2%. Pa tega ne storišo duhovniki „gospodarski organizatorji“ zdajšnje dobe. Liberalcev farovski kmet ne posluša. Duhovniki pripravljajo v krajih, iz katerih se možki močno izseljujejo, konsumne stacune, v katerih zenice Amerike poslan, krvavo zaslužen denar — — — moz upravljajo, bajte in zemljišča pa pustijo zapasti.

Pet kmetijskih poslancev ima Kranjska v drž. zboru. Ali se je že kateri protivil proti pogubnemu naseljevanju menihov na Kranjskem? Ali se je že kateri pritožil, da ni prav, ako oskrbnitvo verskega zaklada veleposestva tega zaklada prodaja redovnikom, ki so v našem zdajšnjem svetovnem gospodarstvu nesmisel? Ali je že kateri teh kmetijskih poslancev znil besedo, da bi se brigala država vsaj za to, da ona pokupi veleposestva, ki pri nas ne morejo več živeti ter iz njih napravila kmetije, kakor Nemška, ki je ustvarila fond 100 milijonov mark za to blagotvorno delo samo v manjšem oddelku nemške zemlje. Pri nas na Slovenskem večica veleposestev ne more delati s stroji. Mlatilnice jedino. Naš svet je po večjem hribeast. Pa kaj bo govoril kmetijski poslanec o koristih kmetilje, ko jo pozna le, vozeč se po železnici.

To je naša reva. Državne vlade na Madjarskem so dale čez 25 milijonov gld. samo za prenovljenje vinogradov kmetске lasti. A Madjari so pač možje. — Če kdo obmejnih Slovencev misli, da se liberalstvo na Kranjskem samo za sport bije z farovži, potem gleda v zvezde, ne pomislivši, da na ubogi slov. zemlji stoji. Temu liberalizmu gre za to, da tudi kmetla zbudi, da isti pridobi ljubezen do sole, da dobivlja isti širsi razgled, da začne uvidevati, kje so zavore njegovega gospodarstva, da začne potom občini, zadrug grajsko zemljo pridobivljati v svoje roke, da našemu duhovenstvu ono samo ustavi nesrečno hojo do tje, da dobi „mrtva roka“ vso boljšo zemljo v svoje kremplje.

To bi bil zadnji udarec po slov. narodnosti, ako „mrtva roka“ naprej grabi, kakor je začela grabiti.

Z vso silo skrito in že javno dela naše duhovenstvo na to, da se to zgodi. Naša masa je še tako nerazsočna, da se sama da je denarje za to pogubno delo, oziroma ojačenje bogastva „mrtve roke.“ Dokler je naša masa ljudstva taka, je potreben najradikalnejši liberalizem.

V Ameriki, na Vestfalskem bodo razstrošeni ti ubogi, ti nesrečni Slovenci, ako se tej „gospodarski organizaciji“ našega duhovenstva mej narodom ne pripravi resnoben odpor. Ta argument tudi velja: Če že moramo, Slovenci kot narod izdihniti, vsaj kot potujčenci si ohranimo to ljubo lepo ozemlje!

Poštna hranilnica je leta 1900. dobila čistega dobička za 4.266.101 K; znesek se je na podlagi postavnih določil izročil pošti. V poštnohranilničnem uradu na Dunaju uraduje 1657 uradnikov in streže 240 strežnikov, torej skupaj 2197 oseb. Za poštno hranilnico nabira po državi vseh 5982 poštnih uradov, na morju pa 5 ladij. Tako je bilo dne 31. decembra 1900.

Poslanica.

Slavn. uredništvu „Soča“ in „Primorca“ v Gorici.

Nasprotniki našega „Pevskega in glasbenega društva“ se vedno ne dajo miru. Posebno jim je pri srcu naš pevski zbor. Neizmerno se hoje, da bi ne bilo dovolj zraka v prostorih, kjer se vadimo, da bi v poletnih mesecih ondi ne bilo prevroče, po zimi seveda pa premrzlo, da bi se naši glasovi ne pregreli ali prehladili. — Ob vsej taki skrbi za naše glasove pa se kaže le ena sama želja, da bi nas s sirenskim svojimi glasovi zvabili kam drugam ter tako onemogočili prelepe namene našega mladega društva. Tudi s „politikom“ strahijo, da bi koga na tako prozoren način terorizovali.

„Soča“ je doslej že veliko preveč odgovarjala. Zato prosimo sl. uredništvo vsled današnjega soglasnega sklepa 39 navzočih pevcev možkega zbora, da bi v bodoče ne odgovarjalo več na nikake napade. Ako bi bilo kdaj kaj nujno potrebno, odgovori društvo s kratko izjavo, ali pa nastopi kako drugo primerno pot. Navadne napade, sumničenja in zbadanja pa kratko ni malo ne bo zavržalo ne društvo, pa tudi sl. uredništvo „Soča“ naj jih hladno prezira, kajti vsi poskušajo, da bi nas odvrnili od sedanje poti, vse lepe in vabljuje besede kakor tudi čudovito smeje groznje so in ostanejo brez vspeha. Mi vsi smo in ostanemo kakor jeden mož zvesti prelepi zastavi „Pevskega in glasbenega društva“ ter hočemo dokazati vsej naši javnosti, da smo kos postavljeni nalogi. To bo naš najboljši odgovor na vse napade na naše društvo.

V Gorici, dne 29. maja 1901.

Za možki zbor

„Pevskega in glasbenega društva“:

Dragolin Pohlin, Dr. Rud. Gruntar, t.č. tajnik, t.č. predsednik.

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladničar v Gorici na Kornu št. 3.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za birmance, torte i. t. d.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8 priporoča

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih,

briskih, dalmatinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi vzorce. Cene zmerne. Postrežba poštena.

Goriška ljudska posojilnica

registrirano društvo z omejeno zavezo v Gorici.

Gospodarska ulica št. 7, I. nadstropje v lastni hiši.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega, če tudi ni član društva, in se obrestujejo po 4 1/2%. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Posojila se dajejo samo članom, in sicer po menjice po 6% in na vknjižbo po 5 1/2%.

Urađuje vsaki dan od 9. do 12. ure dopol. in od 2. do 3. ure popol. razven nedelj in praznikov.

Stanje hran. vlog leta 1900. je bilo K 1.263.536 Poštno-hran. račun št. 837.315.

Dunajski zobni atelje

v Gorici, Raštelj št. 21, II. nadstropje.

Vlagajo se naravnim potom, pri jedi popolnoma rabljivi umetni zobovi, brez nikakih bolečin ter brez odstranjenja zobnih korenin.

Zobovje na zračni tlak (Specijaliteta).

Popravljanje in prenavljanje obrabljenega zobovja.

Naročila izgotavlja dobro, hitro in v ceno.

Govorne ure: od 9. ure dopoldne do 5. popoldne.

Prva c. kr. avstro-ogerska privil.

TOVARNA BARV ZA PROČELJA

Karol Kronsteiner, Dunaj III., Hauptstrasse 120 (v lastni hiši).

Odlikovana z zlatimi svetinjami.

Zalagatelj nadvojv. in kneških posestnih oskrbništev, vojaških oskrbništev, železnic, obrtnih, hribovskih, plavalnih ter zidarskih družeb, zidarskih podjetnikov in mojstrov. Te barve za pročelja se raztope v apno ter se razpošiljajo suhe v prahu v 40 različnih uzorcih à 16 kr. kilogram in višje. Čistost barve se od ostalih ne razlikuje.

Dopisuje se v slovenskem in laškem jeziku.

Uzorec na papirju z navodilom zastoj in franko.

KONJEDIC & ZAJEC V GORICI

priporočata:

traverze, Portland- in Roman-cement, cevij za stranišča, okove ter vse potrebščine za stavbe

po tekmovalnih cenah.

Božjast.

Kdor trpi na božjasti, krčih in drugih nervozni boleznih, naj zahteva knjižico o teh boleznih. Vdobjiva se zastoj in franko v Schwann- Apoteke, Frankfurt A. M.

Zaloga piva

prve kranjske eksportne pivovarne na par in tvornice slada

T. Fröhlich-a na Vrhniki-Kranjsko.

Glavni zastopnik za Gorico in deželo

Josip Rován

v Gorici — Rabatišče št. 20 — v Gorici.

Priporoča se p. n. častitim gg. odjemalcem v mestu in na deželi.

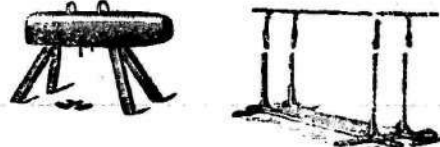
Prodaja izborno pivo v sodčih po 100, 50, 25 in 12 1/2 litrov ter v plombovanih steklenicah po 1/2 litra.

Tvrđka je bila odlikovana za svoje izdelke l. 1900.: v Parizu, Lionu, Bruselju, Rimu in Dunaju s prvimi priznanji.

Dobro urejene in z ledom preskrbljene podružne zaloge imata: g. Franc Furlan, gostilničar in posestnik na Goričici pri Rebku in g. Andrej Šinigoj, gostilničar »Pri levu« v Dornbergu.

Za blagohotna naročila se toplo priporoča rojakom v mestu in na deželi udani Josip Rován.

Na dež. jubil. razstavi odlikovan s srebr. drž. svetinjo Na lvovski razstavi s prvo ceno — srebrno svetinjo

Tovarna uzornih telovadnih priprav JOS. VINDYŠ - A,

v Pragi na Smihovu (Praha-Smichov) Vinohradská ulice číslo 816 se priporoča

k popolnemu uzornemu prirejevanju sokolskih in šolskih telovadnic po najnovejših pripoznanjih in praktičnih sestavih.

V ta dokaz je na razpolago mnogo priporočujočih sprical domačih in inozemskih. Zagotavlja jedno leto. Cene zelo zmerne, plačuje se pa na mesečne obroke po volji in zmožnosti.

Navadne priprave so vedno v zalogi.

Geniki, proračuni in načrti za popolne telovadnice pošilja na zahtevo brezplačno in poštino prsto.

Poprave izvršuje po najnižjih cenah.

6. KE. privil.

civilni, uradniški in vojaški krojač in trgovec

v Gorici, na Travniku št. 22 I. nadstr.

M. Poveraj.

P. n. občinstvu priporoča svojo izborno zalogo vsakovrstnega blaga iz avstrijskih in inozemskih tovarn ter gotovih oblek, sobne in dežne plašče, vsakovrstno možko perilo, srajce Jäger, spodnje hlače ter nogovice, oficirske in uradniške priprave, sploh vse, kar je treba parničnim oblekam za vsaki stan.

Lepa prilika za letno sezono!

Radi preselitve s 1. avgustom 1901 na Travnik št. 5 v pritličje

se prodaja blago po tovarniških cenah!

Rudolf Benedetič

čevljiarski mojster

v Gorici, ulica Morelli št. 29.

Priporoča svojo čevljiarsko delavnico vsem domačinom ter rojakom na deželi: gospodom, damam, gospicam, trgovcem in obrtnikom. — Izdeluje bodisi priprosto ali najfineje obuvalo. Izdelek je trpežen, delo pa ukusno po ugodnih cenah.

106 do 300 gl. mesečno

lahko zaslužijo osebe vseh stanov in v vseh krajih s prodajo zakonito dovoljenih drž. papirjev in srečk, a da ni potrebna glavnična in ni nikakarna nevarnost. Ponudbe pod Ludwig Österreichischer, VIII Deutsche gasse 8 Budapest.

Pristno A. Thierry-jevo centifolijno mazilo

je najbolje mazilo za rane, vzdržuje čisto ter olajšuje bolečine, vpliva na hitro zaceljenje; z omeževanjem rane odstrani tuje predmete vseh vrst. — Važno je za hribovce, kolesarje in jahalce.

Dobiva se v lekarnah.

Po pošti se razpošilja franko 2 škatljici za K 3:50 — Škatljice na poskušajo, prospekt in izkaz zalog vseh dežel sveta razpošilja proti predplačilu K 1:80 tovarna lekarja A. Thierry-ja v Pregradu pri Rogatcu-Slatini. — Ponarejanja treba se ogibati ter paziti na zgornjo varstveno znamko, katera je vžgana na vsaki škatljici.

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrđka E. Riessner, v Nunski ulici 3,

(nasproti nunski cerkvi)

priporoča preč. duhovščini in slav. občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaške potrebe, vošcene sveče itd. vse po zmerni ceni. Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo tiskarno črk na perilo.

Štajerska **ROGAČKA** KISELA VODA Gempel in Styria-vrelec SVETOVNOZNANA OSVEŽUJOČA PIJAČA. Nepresegljiva zdravilna voda.

Dobre ure in po ceni!

s 3-letnim pisanim jamstvom razpošilja na zasebnike

Hanns Konrad,

tovarna ur ter izvoz zlatnine Most (Češko).

Dobra ura Rem. iz niklja n. 3:75; srebrna ura R.m. n. 5:80; srebrna verižica n. 1:30; budilnik iz niklja n. 1:95.

Tvrđka je odlikovana s c. kr. orlom; ima zlate in srebrne svetinje iz razstav ter tisoče priznatih pisem. — Ilustrovan cenik zastoj!

Rihard Brass

Gorica

zaloga vin in špirta na debelo. Ulica Vetturini št. 11.

Domača, istrska in dalmatinska vina ter žganja prve vrste po nizkih cenah.

Lekarna Cristofoletti v Gorici

Prave in edine zelodčne kapljice z znamko sv. Antona Padovanskega.

Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva. — Te kapljice vredijo redno preobnavljanje, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije. Okrepje po kvarjeni želodce storé, da zgine v kratkem času omotica in životna lenost (mrtvost). Te kapljice tudi storé, da človek raji je.

Cena steklenici 60 vin.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnah na svetu. Za naročitve in pošiljatve pa jedino le v lekarni

Cristofoletti v Gorici.

Glavno zastopstvo Schielin & Müller V TRSTU, ulica Acquedotto št. 40.

Mizarska zadruga v Gorici (Solkan)

Naznanja slavnemu občinstvu, gospodom trgovcem in založnikom pohlštva, da ima

veliko zalogo

veliko zalogo

izgotovljenega pohištva vseh slogov

v Solkanu pri Gorici.

v Solkanu pri Gorici.

Naznanjamo, da smo prevze' dosedanje trgovino pohištva tvrđke Ant. Černigoja v Trstu, Via Piazza vecchia št. 1, katero bodemo vodili pod enakim imenom.

Kar ni v zalogi, se izvrši točno po naročilu v najkrajšem časa.

Cene zmerne.

Delo je lično ter dobro osušeno.